

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
כל מלאכה שאינה צריכה לגופה - פטור עליה.	ורבי שמעון האמר:	!	■									◊	פה.	
בן מהו שיעשה שליח לאביו להכותו ולקלול?	בעו מיניה מרב ששת:											◊	פה.	
ואחר מי התירו? אלא - כבוד שמים עדיף, הכא נמי - כבוד שמים עדיף.	אמר להו: [רב ששת]											!	◊	פה.
ומה מי שמצוה להכותו - מצוה שלא להכותו, מי שאינו מצוה להכותו - אינו דין שמצוה שלא להכותו?	מיתבי:											◊	פה.	
מאי לאו: אידי ואידי במקום מצוה, הא - בבנו, הא - באחך												◊	פה.	
לא, אידי ואידי לא שניא בנו ולא שניא אחר. ולא קשיא: כאן - במקום מצוה, כאן - שלא במקום מצוה.												!	◊	פה.
ומה במקום מצוה, שמצוה להכותו - מצוה שלא להכותו. שלא במקום מצוה, שאינו מצוה להכותו - אינו דין שמצוה שלא להכותו?	והכי קתני:											!	◊	פה.
היוצא ליהרג, ובא בנו והכהו וקיללו - חייב. בא אחר והכהו וקיללו - פטור.	תא שמע:											◊	פה.	
מאי שניא בנו ומאי שניא אחר?	והוינן בה:											◊	פה.	
במסרבין בו לצאת ואינו יוצא.	ואמר רב חסדא:											!	◊	פה.
רב ששת מוקי לה בשאין מסרבין בו לצאת.	[רב ששת]											!	◊	פה.
אי הכי, אחר נמי												◊	פה.	
אחר - גברא קטילא הוא.												!	◊	פה.
ביישו ישן ומת - חייב	והאמר רב ששת:											◊	פה.	
הכא במאי עסקינן - בשהכחו הכאה שאין בה שוה פרוטה.												!	◊	פה.
הכהו הכאה שאין בה שוה פרוטה - לוקה	והאמר רבי אמי אמר רבי יוחנן:											◊	פה.	
מאי פטור דקאמר - פטור מממון.												!	◊	פה.
מכלל דבנו חייב בממון?												◊	פה.	
אלא - בדינו												!	◊	פה.
הכא נמי - בדינן												◊	פה.	
אלא: אחר היינו טעמא דפטור: דאמר קרא (שמות כ"ב) ונשיא בעמך לא תאר - בעושה מעשה עמך.												!	◊	פה.
התינח קללה, הכאה מנלן?												◊	פה.	
דמקשינן הכאה לקללה.												!	◊	פה.
אי הכי, בנו נמי												◊	פה.	
בשעשה תשובה.	כדאמר רב פינחס:											!	◊	פה.
הכי נמי - בשעשה תשובה.												!	◊	פה.
אי הכי, אחר נמי												◊	פה.	
בעמך - במקוים שבעמך	רב מרי:											!	◊	פה.
אי הכי בנו נמי												◊	פה.	
מידי דהוה לאחר מיתה.												!	◊	פה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
מאי הוה עלה?															פּה:
לכל אין הבן נעשה שליח לאביו להכותו ולקללו, חוץ ממסית, שהרי אמרה תורה (דברים י"ג) ולא תחמול ולא תכסה עליו.	רבה בר רב הונא, וכן תנא דבי רבי ישמעאל:														פּה:
המכה אביו ואמו אינו חייב עד שיעשה בהן חבורה.															פּה:
זה חומר במקל מבמכה: שהמקל לאחר מיתה - חייב, והמכה לאחר מיתה - פטור.															פּה:
(ויקרא כ') אביו ואמו קלל - לאחר מיתה.	תנו רבנן:														פּה:
שיכול, הואיל וחייב במכה וחייב במקלל, מה מכה אינו חייב אלא מחיים - אף המקלל אינו חייב אלא מחיים, ועוד, קל וחומר: ומה מכה שעשה בו שלא בעמך כבעמך - לא חייב בו לאחר מיתה, מקלל שלא															פּה:
הניחא לרבי יונתן דמיתר ליה קרא אביו ואמו, אלא לרבי יאשיה מאי איכא למימר?															פּה:
(ויקרא כ') איש איש, מה תלמוד לומר איש איש - לרבות בת, טומטום, ואנדרוגינוס. אשר יקלל את אביו ואת אמו, אין לי אלא אביו ואמו, אביו שלא אמו, אמו שלא אביו מניין? תלמוד לומר אביו ואמו קלל - אביו קלל, אמו קלל, דברי רבי יאשיה.	דתניא: [רבי יאשיה]														פּה:
משמע שניהן כאחד, ומשמע אחד ואחד בפני עצמו, עד שיפרט לך הכתוב יחדיו.	רבי יונתן:														פּה:
מנא ליה?															פּה:
נפקא ליה מומקלל אביו ואמו מות יומת	[רבי יאשיה]														פּה:
ואידך															פּה:
ההוא מיבעי ליה לרבות בת, טומטום ואנדרוגינוס.	[רבי יונתן]														פּה:
ותיפוק ליה מאיש איש															פּה:
דברה תורה כלשון בני אדם.															פּה:
וליתני: חומר במכה מבמקלל, שהמכה עשה בו שלא בעמך כבעמך, מה שאין כן במקלל															פּה:
מקשינן הכאה לקללה.	קסבר:														פּה:
לימא הני תנאי כהני תנאי															פּה:
כותי אתה מצווה על הכאתו, ואי אתה מצווה על קללתו.	דתני חדא:														פּה:
אי אתה מצווה לא על קללתו, ולא על הכאתו.	ותניא אידך:														פּה:
דכולי עלמא כותים גירי אמת הן. מאי לאו בהא קמיפלגי	סברוה:														פּה:
מקשינן הכאה לקללה	דמר סבר:														פּה:
לא מקשינן הכאה לקללה.	ומר סבר:														פּה:
לא, דכולי עלמא לא מקשינן הכאה לקללה, והכא בהא קמיפלגי:															פּה:
כותים גירי אמת הן	מר סבר:														פּה:
כותים גירי אריות הן.	ומר סבר:														פּה:
אי הכי היינו דקתני עלה: ושורו כישראל?															פּה:
אלא שמע מינה: בהיקשא פליגי, שמע מינה.															פּה:
הגובב נפש מישראל אינו חייב עד שיכניסנו לרשותו	[ת"ק]														פּה:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ז שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
--	--

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
עד שיכניסנו לרשותו וישתמש בו, שנאמר (דברים כ"ד) והתעמר בו ומכרו.	רבי יהודה:											◆	■
הגונב את בנו, רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה מחייב	[רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה]											◆	■
וחכמים פוטרין.	[חכמים]											◆	■
גנב מי שחציו עבד וחציו בן חורין - רבי יהודה מחייב	[רבי יהודה]											◆	■
וחכמים פוטרין.	[חכמים]											◆	■
ותנא קמא לא בעי עימור?												ז	■
עימור פחות משה פרוטה איכא בינייהו:	רבי אחא בריה דרבא:											◇	!
גנבו ומכרו ישן, מהו? מכר אשה לעוברה מהו? יש דרך עימור בכך, או אין דרך עימור בכך?	בעי רבי ירמיה:											◇	^
ותיפוק ליה דליכא עימור כלל												ז	
לא צריכא, ישן - דוגא עליה, אשה - דאוקמא באפי זיקא, דרך עימור בכך או אין דרך עימור בכך												◇	!
מאי?												^	
תיקו.												◇	■
(דברים כ"ד) כי ימצא איש גנב נפש מאחיו, אין לי אלא איש שגנב, אשה מניין? תלמוד לומר וגנב איש.	תנו רבנן:											◇	■
אין לי אלא איש שגנב, בין אשה ובין איש, ואשה שגנבה איש, אשה שגנבה אשה מניין? תלמוד לומר ומת הגנב ההוא - מכל מקום.												◇	■
כי ימצא איש גנב נפש מאחיו - אחד הגונב את האיש, ואחד הגונב את האשה, ואחד גר ואחד עבד משוחרר וקטן - חייב.	תניא אידך:											◇	■
גנבו ולא מכרו, מכרו ועדיין ישנו ברשותו - פטור.												◇	■
מכרו לאביו או לאחיו, או לאחד מן הקרובים - חייב.												◇	■
הגונב את העבדים - פטור.												◇	■